

Kuriame
Lietuvos ateitį
2014–2020 metų
Europos Sąjungos
fondų investicijų
veiksmų programa

NACIONALINĖ
ŠVIETIMO
AGENTŪRA

NACIONALINĖ ŠVIETIMO AGENTŪRA
Projekto „Įtraukiojo ugdymo galimybių plėtra, I etapas“ veikla
Nr. 09.2.2-ESFA-V-707-03-0001

Balandžio 1 d. projekto „Įtraukiojo ugdymo galimybių plėtra, I etapas“ dalyviai suorganizavo metodinę dieną „Kurtieji ir neprigirdintieji bendrajame ugdyme: šiandienos išvalgos“, skirtą Panevėžio rajono ikimokyklinių ir bendrojo lavinimo ugdymo įstaigų pedagogams ir švietimo pagalbos specialistams, ugdantiems sutrikusios klausos vaikus. Dalyvavo daugiau nei 30 klausytojų. Džiugu, kad susidomėjimas įtraukioju ugdymu juntamas ne tik tarp mokytojų, švietimo pagalbos specialistų, bet ir tarp rajono pedagoginės psichologinės tarnybos (PPT) darbuotojų, mokyklų vadovų.

Metodinės dienos darbotvarkė buvo gerai apgalvota – su klausos negalia turinčiais žmonėmis mažai susidūrę klausytojai turėjo galimybę išsamiai susipažinti su klausos sutrikimų priežastimis, klasifikacija, medicininiu klausos sutrikimų vertinimu, mokinių poreikiais, techninėmis priemonėmis, padedančiomis geriau girdėti. Pateiktos rekomendacijos, kaip ugdyti klausos negalią turinčius vaikus, kurios buvo gausiai iliustruotos praktiniais pavyzdžiais, skaidrėmis. Ankstyvoje vaikystėje apkurtęs šio projekto dalyvis, gestų kalbos mokytoju Panevėžio kurčiųjų ir neprigirdinčiųjų pagrindinėje mokykloje (PKNPM) dirbantis Vilius Glušokas pasidalijo savo gyvenimo sėkmės istorija, deklamavo eilėraščių lietuvių ir gestų kalbomis. Tikslas – pademonstruoti taisyklingos tarties ir balso emocines galimybes.

Iš dalyvių reakcijos, peržiūrėjus filmuotą kurčio penktoko teksto skaitymą (mokinys skaitė balsu ir daktiliavo), buvo aišku, kad savo pristatymu nerimo įnešėme dar daugiau. Po pranešimų tikėjomės klausimų, diskusijų. Sulaukėme pamąstymų apie teigiamas ir neigiamas įtraukiojo ugdymo puses.

Siekiamo, kad ugdymas būtų naudingas visiems, o teikiamos kokybiškos paslaugos atitiktų kiekvieno besimokančiojo poreikius. Kaip įgyvendinti šį gražų siekį praktiškai? Kokie palengvinimai ar pritaikymai numatyti pagrindinio ugdymo pasiekimų patikrinimo užduotyse? Mokytojo padėjėjas ar surdopedagogas sėdės greta, padės, „įgarsins“, tuo pačiu atkreipdamas bendraklasių dėmesį, trukdydamas jiems? O mokinio psichologinė būsena? Specialiųjų ugdymosi poreikių turintis vaikas anksčiau ar vėliau suvoks savo išskirtinumą – pamatys, kad nesuvokia visos informacijos, supras, kad jam skiriamos mažesnės apimties ar kitokios užduotys, jų nespėja atlikti, jam taikomas kitoks vertinimas ir t. t. Tai skatins užsisklendimą savyje, asmenybės izoliaciją, motyvacijos praradimą. Tačiau tarsi ir gerai: mokinys ugdysis bendroje aplinkoje kartu su bendraamžiais, gaus teigiamų elgesio, socialinio bendravimo pavyzdžių, tėvai (globėjai, rūpintojai) nejaus „vaiko išskirtinumo“ prieš draugus, kaimynus.

Kadangi bendravimas vyko „Zoom“ platformoje, diskusija negalėjo tęstis neribotą laiką. Iki 2024 metų rugsėjo dar yra laiko. Tikimės, kad bendradarbiaujant atsakymai į visas abejones bus atsakyti.

Projekto dalyvė surdopedagogė-metodininkė Palmira Stančauskienė

